

РЕШЕНИЕ

№ 760

гр. София, 11.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Юлиян Киров

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11186** по описа за **2020** година докладвано от съдия Юлиян Киров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 09.07.2020 г. по НАХД № 13886/2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 70/23.05.2019 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което за нарушение на чл. 228, ал. 1, т. 4 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/, на касатора, на осн. чл. 335, във вр. с чл. 336 от ЗЕС, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 /петстотин/ лева. Твърди се, че обжалваното решение е незаконосъобразно, поради нарушения на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Моли да се постанови решение, с което да се отмени обжалваният съдебен акт и вместо него се постанови друг, с който да се отмени НП, както и алтернативно искане за признаване на случая за маловажен и намаляване на санкцията. В съдебно заседание касаторът не се представлява. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, представляван от юрк. Х., взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за

неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 09.07.2020 г. по НАХД № 13886/2019 г., СРС е потвърдил НП № 70/23.05.2019 г., издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] на осн. чл. 335, във вр. с чл. 336 от ЗЕС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 /петстотин/ лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е приел, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Въззивният съд е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение, че АУАН и НП са в съответствие с материалния закон, т.е. налице е извършено административно нарушение. Тези изводи не се споделят от касационната инстанция.

В процесния случай изводите на районния съд за недопуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се съставянето на АУАН в отсъствието на нарушителя, при положение, че същият не е бил надлежно поканен да се яви, са неправилни. Съставянето на АУАН в отсъствието на нарушителя, при липсата на изключващите предпоставки по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, винаги представлява съществено нарушение на процесуалните правила. В настоящия случай, в АУАН липсва отбелязване че съставянето му става в отсъствие на нарушителя, като същевременно не е посочено изрично, че самият акт е съставен при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Съобразно ал. 1 от цитираната разпоредба на чл. 40 от ЗАНН, актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Изключение от това правило се допуска само в хипотезата на, ал. 2 - когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие. От текста на цитираните норми следва, че актосъставителят, след като констатира наличието на данни за извършено административно нарушение, е длъжен да покани нарушителя за съставяне на акта. Едва при наличието на надлежно връчена покана, ако нарушителят не се яви в определения ден и час, съставянето на акта в негово отсъствие ще попадне в хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Изискването за лично предявяване АУАН на нарушителя е с императивен характер и намира израз в разпоредбите на чл. 43 от ЗАНН и спиране на производството, ако нарушителят след щателно издирване не може да бъде намерен.

От доказателствата по делото се установява, че до управителя на дружеството не е изпратена покана по чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Липсват и доказателства, че представител на дружеството е уведомен за това, че на 08.04.2019 г. ще бъде съставен АУАН. Не се споделят твърденията на актосъставителя, че са срещнати трудности по установяване на дружеството, тъй като последното освен, че има седалище и адрес на управление в [населено място] е и с множество каси на територията на столицата. Изложеното обосновава извод, че след като покана по чл. 40, ал. 1 от ЗАНН не е била изпратена и надлежно връчена, не е било налице основание за съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя.

В административнонаказателния процес, съставянето на АУАН в отсъствие на нарушителя се явява съществено процесуално нарушение, опорочаващо цялото административно наказателно производство изначално. Съставянето на акта в присъствието на нарушителя, както въобще на посочените в чл. 40, ал. 1 от ЗАНН лица, обезпечава правото на защита на нарушителя, както и да направи възражения още при съставяне на акта, така да организира адекватно защитата си още при образуването на административнонаказателното производство. Последният следва винаги непосредствено да възприема действията на актосъставителя и посочените свидетели, включително дали същите действително са присъствали при съставянето на акта, както и да провери верността на посочените в акта обстоятелства. Съставянето на АУАН в отсъствието на нарушителя, при положение, че същият не е бил надлежно поканен да се яви за съставянето му, представлява съществено нарушение на процесуалните правила, опорочило цялото административнонаказателно производство. Останалите основания за отмяна наведени с касационната жалба са неоснователни.

При тези правни съображения, обжалваното решение на КРС, следва да бъде отменено, като вместо него да бъде постановено друго, с което се отмени процесното НП.

С оглед изхода на спора и съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, представения Договор за процесуално представителство и съвременно направеното искане от страна на адв. Ц. - А., съдът следва да присъди разноски. Предвид липсата на изрично възражение за прекомерност, разноските следва да бъдат присъдени, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК в пълния им размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ Решение от 09.07.2020 г. по НАХД № 13886/ 2019 г. на Софийски районен съд, като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 70/ 23.05.2019 г., издадено от председателя на КРС, с което за нарушение на чл. 228, ал. 1, т. 4 от ЗЕС, на [фирма], на основание чл. 335, във вр. с чл. 336 от ЗЕС, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 /петстотин/ лева.

ОСЪЖДА Комисията за регулиране на съобщенията, да заплати на [фирма], разноски за адвокатско възнаграждение по делото в размер на 500 (петстотин) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.